

Inledning

ANTECKNINGAR

Efter flera års arbete och många diskussioner har nya prövningsordningen framlagts och godkänts av Svenska Kennelklubben. Den trädde i tillämpning 1 januari 1946. Nyheterna i prövningsordningen kunna indelas i tre grupper, av vilka åtminstone två äro av principiell betydelse.

1) *Ändring i moment.*

Erfarenheten under de senaste åren har givit vid handen, att åtskilliga av de moment, som tidigare förekommo vid proven, voro obefogade och dessutom saknade sammanhang med andra moment i samma prövningsordning. Särskilt har detta gällt skyddshundsarbetet. Prövningsordningskommittén har därför i första hand koncentrerat sitt arbete på att utarbeta ett system där momenten logiskt följa på varandra och där de olika prövningsordningarna om möjligt erhålla i stort sett samma svårighetsgrad. Man har åstadkommit detta genom att göra appeldressyren praktiskt taget likartad i samtliga grupper. Vad särskilt skyddshundsprövningsordningen beträffar, har denna anslutits till gällande prövningsform för polishundar, och vidkommande rapportarbetet sammanfaller detta så nära som möjligt med fordringarna inom armén.

2) *Införande av nya klasser.*

Det tidigare anlagsprovet har utsatts för stark kritik, som man visste var befogad, redan när provet infördes. Det var alldeles för enkelt för äldre hundar och gjorde för dessa icke skäl för sitt namn. Särskilt från arméhundväsendets sida har man framhållit, att tillräcklig garanti för en hunds karaktärsegenskaper icke erhållits därigenom att den avlagt anlagsprov. Man har även med skäl gjort gällande, att det är väsentligt lättare att bli utställningschampion inom brukshundsraserna än inom jakt-hundsraserna. För dessa senare fordras som bekant oftast 1 pris i öppen klass vid jaktprov.

För att i någon mån råda bot på nämnda missförhållande och dessutom för att giva de hundägare, som icke önska specialisera sina hundar, en möjlighet att delta i tävlingar, har nu införts ett särskilt kvalificerat anlagsprov, kallat *appellklass*, samtidigt som man föreskrivit, att tidigare gällande anlagsprov skall avläggas innan hunden uppnått 9 månaders ålder. Kommer han senare till tävlingarna, måste han delta i appellklassen, som innehåller åtskilliga rätt krävande moment. Denna appellklass är för övrigt obligatorisk för alla hundar, alltså även för sådana, som före 9 månaders ålder klarat anlagsprovet, dock med undantag för de hundar som före den 1 januari 1946 avlagt anlagsprov. Dessa äga, sedan de uppnått 18 månaders ålder, tävla direkt i nybörjarklass men kunna givetvis i stället delta i den s. k. appellklassen.

Beträffande denna märkes att placering däri vid stambokföring endast angives en gång under benämningen godkänd i anlagsprov.

En annan nyhet är att hund icke äger tävla i nybörjarklass, förrän han uppnått 18 månaders ålder och i högre klass ej före 21 månaders ålder samt i segrarklass ej före 24 månaders ålder. Dessutom har föreskrivits, att minst 3 månader skall förflyta från det hunden uppflyttats från en klass till dess han äger delta i en högre klass.

3) *Nytt bedömningsystem.*

Bristen på prisdomare är ytterst kännbar. För att råda bot härför har nu införts en särskild domargrupp, benämnd *C-domare*, som icke behöver godkännas av Svenska Kennelklubben utan kallas av Svenska Brukshundklubben. C-domare erhålla en begränsad kompetens men få döma på alla prov *utom där segrarklass förekommer*. De få dessutom fungera som tävlingsledare.

Bedömningsystemet har även ändrats i så måtto, att betygssiffrorna 6 och 8 åter införts, vilket ger möjlighet till större variationer i betygssättningen.

Prövningsordningar

för skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar, draghundar, vallhundar, anlagsprov och appellklass (kvalificerat anlagsprov.)

Allmänna bestämmelser.

Bruksprovsdomarna indelas i tre grup-